

Katolinen kirkko, usko ja seurakunta

Luopumuksen alkuvaiheet

Pakanauskonnoilla oli merkittävä rooli katolisen uskon alun kehityksen alkuvaiheissa.

Muinaisessa Mesopotamiassa (Assyriassa) palvottiin kolmiyhteistä jumalaa, ne olivat: Isä (Marduk), äiti (Ištar, taivaan kuningatar) ja poika (Nabu). Isä-jumala oli salattu jumala, maailman luoja, hän oli yksi, mutta kaikkialla. Äiti-jumala Ištar oli rakastava taivaallinen äiti, Poika eli Nabu, josta käytettiin luonnehdintaa Kosminen messias, Vapahtaja ja Pelastaja-Poika. Mesopotamiassa eli Assyriassa, Babyloniassa ja Sumerissa oli suuri määrä jumalia, joilla kullakin oli vielä useita nimiä: messias, maailman luoja, taivaan kuningatar jne. olivat näiden jumalien luonnehdintoja. Kuulostavatko tutuilta?

Vaikea sanoa kuinka tietoisesti kristinuskon kolmiyhteisyyttä kehitettiin näiden pakanauskontojen pohjalta. Joka tapauksessa on ilmeistä, että pakanoille tutut uskonnolliset kuviot helpottivat kolmiyhteisen jumalan opin hyväksymistä. Olisiko niin, että saatana olisi ollut tietoinen Jumalan pelastussuunnitelmasta ja rientänyt perustamaan maailmaan tällaisia valeuskontoja ja -jumalia?

Mihin katolinen kirkko tarvitsi pakanauskontojen apua? Kansa oli helpompaa saada kääntymään **kristinuskoon, kun se suurelta osin sisälsi pakanauskonnoista tuttuja jumalia**. Pakanauskonnot sisälsivät taruja, joissa jumala syntyi ihmiseksi tai jumalat ilmestyivät ihmisen muotoisina valituille henkilöille. Ihmisten muotoisten olentojen palvominen jumalana oli yleistä kaikkialla Rooman valtakunnassa. Niinpä oli kirkon johdolle helpompaa saada kansa uskomaan siihen, että Jeesus Kristus on

ihmiseksi syntynyt Jumala kuin kuvata häntä miehenä, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle jumalallisen vallan vasta tämän ylösnousemuksen jälkeen.

Ehkäpä saatanalla oli merkittävä osa katolisen uskon muodostumisessa uskonnon alkuvaiheessa. Alkuvaiheessa kilpailu käytiin apostolisen uskon, katolisen uskon ja eri liikkeiden (kuten areiolaisuuden) kesken. Katolinen käsitys voitti, eikä edes reformaatio kajonnut kaikkiin vääristyneisiin oppeihin.

2 Joh 1:7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus.

8 Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan.

9 Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika.

Nyt olemme tämän artikkelin ytimessä. Ehkä ymmärrät lukijani, miksi niin kovasti kritisoin katolisen kirkon oppia. En kuitenkaan vain katolista oppia; monessa muussakin kristillisessä kirkossa on opillisen tarkistamisen varaa. Kritiikin ydin on tässä: Jos joku (ihminen tai kirkko) ei pysy Kristuksen opetuksessa, vaan menee sitä pidemmälle, koko hänen uskoltaan putoaa pois pohja, hänellä ei ole Jumalaa! Mitä tarkoittaa mennä pidemmälle? Ehkä sen voisi sanoa näin: jos joku lisää Kristuksen opetukseen sellaista mitä Kristus ei opettanut, se menee kristuksen opetusta pidemmälle.

Tarkoitukseni ei ole käännäyttää sen enempää katolisia kuin muunkaan kristillisen kirkon jäseniä. Muistutan kuitenkin Raamatun ohjeesta: Ilm 18:4 **"Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisitte tekniä kärsiä hänen vitsauksistansa".**

Johanneksen 20. luvussa Tuomas huudahtaa Jeesukselle: Minun herrani ja minun Jumalani. Tästä on – vielä nykyäänkin – vedetty suoraviivainen johtopäätös: Johannes tunnustaa Jeesuksen herakseen ja Jumalakseen. Totuus löytyy kolme jaetta myöhemmin; Johanneksen tarkoitus oli saada lukijat uskomaan, että Jeesus on kristus, Jumalan poika (Joh 20:31). Hänen tarkoituksensa ei ollut saada lukijoita uskomaan, että Jeesus kristus on Jumala. Jos näin olisi ollut, Johanneksella olisi tätä kirjoittaessaan ollut siihen hyvä mahdollisuus. Mutta, päinvastoin; Johannes selventää tarkoitustaan jakeessa 31, mutta sitä ei haluta kuulla.

Johannes ja monet muut Raamatun kirjoittajat sanovat, ainakin minun mielestäni, yksiselitteisen kirkkaasti, että isä on yksin ainoa totinen Jumala. Miten monet voivat ymmärtää nämä toisin? On toki jakeita, kuten 1 Joh 5:20 ... "me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä", jossa on väärinymmärtämisen mahdollisuus.

Joh 17:3 Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.

1 Kor 8:6 niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa.

Keisari Konstantinus (keisarina 306-337), joka vasta ollessaan kuolemassa, kääntyi kristinuskoon, käytti kristinuskoa keinona yhdistää uskonnollisessa mielessä hajanainen valtakunta yhtenäiseksi. Hän ei suinkaan ollut kristitty silloin kun hän kutsui koolle Nikean ensimmäisen kirkolliskokouksen v. 325. **Siinä kumottiin harhaoppina areiolaisuus, jossa ei tunnustettu Jeesuksen olevan isän vertainen iankaikkinen Jumala.** Jeesuksen selitettiin olevan syntynyt, ei luotu. Hänen sanottiin olevan samaa olemusta Isän kanssa. Tätä käsitystä puolusti piispa

Athanasios. Päätös vahvistettiin Konstantinopolin ensimmäisessä kirkolliskokouksessa vuonna 381. Areios ja joukko hänen seuraajiaan erotettiin kirkosta ja lähetettiin maanpakoon.

Nikean kirkolliskokouksen päätöksellä vuonna 325 Jeesus korotettiin isän vertaiseksi Jumalaksi. Pyhä henki jäi korottamatta tällä kertaa, mutta se asia korjattiin myöhemmin.

Näin syntyi "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti" eli kolmiyhteisen jumalan oppiin perustuva uskonnollinen järjestelmä. (Ilm 17:5)

Luopumus (apostasia) katolisessa kirkossa

Mitä luopumus tarkoittaa? Luopumuksella (apostasia) tarkoitetaan Strongs' 646: ἀποστασία, a falling away, defection, apostasy; in the Bible namely, **from the true religion.**

Luopumus on siis **siirtymistä pois oikeasta uskosta**, siitä apostolisesta uskosta mitä apostolit opettivat Jeesuksen Kristuksen käskystä. Poikkeaminen ilmenee mitä moninaisemmin tavoin.

2 Tes 2:7 Sillä **laittomuuden (iniquity) salaisuus** on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, 2 Tes 2:3 Sillä se päivä ei tule, **ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy**, kadotuksen lapsi,

1 Joh 3:4 Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös **laittomuuden**; ja synti on **laittomuus**. – Laittomuus on siis jotain muutakin kuin syntiä. Sen vahvistaa myös Heb 10:17 .. "heidän syntejensä **ja** laittomuuksiansa en minä enää muista."

David Wilkerson kuvaa laittomuutta: "*Laittomuus*, jota Paavali tässä kohdassa käyttää, tarkoittaa Jumalan lain hylkäämistä.

Laittomuus ei ole vain kapinaa ihmisten hallitusta kohtaan. Se ei ole kapinaa viranomaisia kohtaan tai väkivaltarikoksien tekemistä. Nämä asiat nostavat Jumalan vihan, mutta laittomuuden salaisuus menee paljon syvemmälle. Se on totuuden eli Kristuksen opin suoranaista hylkäämistä, Jumalan pyhän Sanan ja Hänen käskyjensä syrjään työntämistä. Saatana käyttää samaa valhetta uskoviin tänäänkin. Päivä päivältä hän vakuuttaa uskovien joukkoja, että he voivat tehdä syntiä joutumatta maksamaan mitään rangaistusta. Tämä on Saatanan juoni: Kristuksen evankeliumin vääristäminen". – Mikä on laittomuuden salaisuus ja kuka on laittomuuden ihminen? Hänestä käytetään nimitystä Antikristus. Paavali kirjoitti, että Antikristuksia oli jo hänen aikanaan liikkeellä. Varsinaista Antikristusta, jolle Saatana antaa kaiken valtansa, vielä odotetaan lopun ajan näyttämölle.

Paavali sanoo, että tämä petos tulee "sen tähden, etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua" (2 Tes 2:10). Sitten hän lisää: 2:11 "Ja sen tähden **Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen.**

Lopun aikaa käsittelevässä luvussa olen pohtinut, voisiko katolisen kirkon johtaja eli Paavi olla tämä lopun ajan Antikristus, laittomuuden ihminen. Torjuin siinä pohdinnassani tämän mahdollisuuden yhdestä syystä: Raamattu sanoo, että Antikristus kieltää Jumalan ja Jeesuksen eikä yksikään Paavi ole mennyt niin pitkälle. Kirjoittaessani nyt *apostasiasta*, joudun pohtimaan asiaa uudelleen. *Apostasiahan tarkoittaa poikkeamista tai luopumista tosi uskosta.* Laittomuuden ihminen tekee juuri näin. Hän menee Jeesuksen oppeja pidemmälle (ks. 2 Joh 1:9) ja saa melkein koko maailman unohtamaan Jeesuksen tärkeimmät opetukset, joista apostolit kirjoittivat Uudessa Testamentissa. Onkin esitetty, että **Kristuksen kieltäminen on sama asia kuin hänen opetuksensa syrjäyttäminen ja toisenlaisen opetuksen tuominen tilalle.**

Kirjoitin Antikristuksesta, että hän Jumalan temppelissä

julistaa jotakin tällaista: "Minä olen. Minä olen Jehova ja minä olen Allah. .." Ehkä tulemme näkemään senkin, että Paavi yhdistää kristinuskon ja islamin. Silloin...!

Ketä tarkoitetaan kun Raamattu sanoo kunnes "vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää". Englanninkieliset käännökset sanovat "he who" tai "the one who" tai "the person who". Mitä tiedämme tästä henkilöstä? Tiedämme kyllä kuka se on. Tämä henkilö on pidättänyt Saatanaa ainakin 2000 vuotta; se on joko Jumala tai hänen Pyhä henkensä. Kukaan kuolevainen se ei voi olla, se on mielestäni selvää.

Katolinen kirkko syrjäytti opin yhdestä Jumalasta

Huolimatta siitä, että Jeesus itsekin toi esille voimakkaasti, että Isä Jumala on yksi ja ainoa Jumala, katolinen kirkko sai aikaseksi opin, jonka mukaan Jumala muodostuu kolmesta jumalpersoonasta. Jo Paavali varoitti tulevasta kehityksestä sanoen, että "laittomuuden salaisuus" on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää (2 Tes 2:7).

Kolmiyhteisen jumalan oppi ei ole peräisin Raamatusta, mutta sen tueksi on yritetty löytää jakeita, joiden voisi katsoa tukevan kolmiyhteisen Jumalan oppia. Katolinen kirkko hyväksyi sen viralliseksi opiksi vaiheittain vasta vuodesta 325 alkaen Nikean kirkolliskokouksessa. Jeesuksen toteaminen Jumalaksi kesti noin 300 vuotta ja Pyhän hengen varmistuminen Jumalaksi vielä kauemmin. Kristuksen kuoleman jälkeen apostolit eläessään pitivät yllä Kristuksen opetukseen perustuvaa oppia. Kristushan itse tunnusti vain yhden Jumalan, Isän.

Keskeinen varhaiskirkon vaikutuskohde oli Jeesuksen nostaminen Isän veroiseksi Jumalaksi. Tässä käytettiin virheellisiä Raamatun tulkintoja hyväksi. Esimerkiksi Johanneksen kertoma

Tuomaan huudahdus "minun Herrani ja minun Jumalani" tulkittiin tarkoittavan, että Jeesuksen opetuslapsi tarkoitti Jeesuksen olevan hänen Jumalansa, vaikka kolme vuotta myöhemmin Johannes selvitti tarkoituksena olevan vahvistaa, että Jeesus on Jumalan poika.

Paitsi, että kristinuskon opillinen sisältö rupesi muuttumaan yhden Jumalan uskosta kolminaisuuteen; "Isä on yksin ainoa totinen Jumala", kirjoitti Johannes. Joh 17:3 "Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen."

Mar 12:29 Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa;

Efe 4:6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa. Ja monet muut jakeet tositavat yhdestä Jumalasta, Isästä.

Miksi katolinen kirkko on korottanut Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi ja muodostanut kolmiyhteisen Jumalan opin vastoin Raamatun kirjoituksia?

Katolinen kirkko lähti luopumuksen tielle hyvin pian apostolien ajan jälkeen. Paavali tiesi jo eläessään, että sudet vaanivat lampaita saadakseen hallita heitä herroina ja voidakseen riistää heitä. Apt 20:29 "Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, 30 ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa".

Luopumus ilmeni siten, että muutamat veljistä korottivat itsensä muiden yläpuolelle herroiksi ja käskijöiksi. Yhdessä tapahtunut leivän murtaminen muuttui; papista tuli toisten yläpuolella ole "isä", sekin vastoin Raamatun sanaa. Mat 23:9 Ja **isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä**, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa.

1 Piet 5:1 Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä:

2 kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta,

3 **ei herraina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina,**

4 niin te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

Mat 20:25 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herraina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

26 **Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne,**

27 **ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne;**

28 niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä."

Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani ... Mat 16:18-19

Mat 16:18 Ja minä sanon sinulle: **sinä olet** [Petros Πέτρος] **Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani,** ja tuonelan portit eivät sitä voita.

19 Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa."

Πέτρος Peter = "a rock or a stone". Peter's name, Petros in Greek, is the word for a specific rock or stone.

πέτρα *petra* G 4073 a rock, cliff or ledge. Greek, *petra*, a rock mass or bedrock.

1. a projecting rock, crag, rocky ground
2. a rock, a large stone
3. metaph. a man like a rock, by reason of his firmness and strength of soul

Mitä Jeesus tarkoitti sanoessaan, että "tälle kalliolle..." minä rakennan seurakuntani? Pietarille Kristus antoi taivasten valtakunnan avaimet, mutta se valta Pietarilla oli hänen jäljellä olevan elämänsä ajaksi. Kristuksen seurakunta rakennetaan kuitenkin paljon pidemmäksi ajaksi. Seurakunta perustuu Kristuksen opille ja se oppi on tässä jakeessa tarkoitettu kallio (*petra*), ei yksittäinen isokaan kivi kuten oli apostoli *Petros* (josta käytettiin myös nimiä Keefas ja Simon Pietari; Joh 1:42 ... Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika; sinun nimesi on oleva Keefas", joka käännettynä on Pietari" Ks. Mat 16:16, Mar 3:16.

Alkukirkon aikana oli useita eri suuntauksia. Tämän totesi jo Paavali kirjoittaessaan 1 Kor 1:12 Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apollocksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen." Seurakunnat olivat pieniä ja hajallaan. Mitään yleistä kirkkoa ei ollut. Alussa kristittyjä vainottiin ja kesti 300-luvulle saakka ennen kuin Konstantinus korotti kristinuskon valtionuskonnoksi. Kesti 5-600 vuotta ennen kuin kristinusko kattoi koko Välimeren ympäristön. Katolinen kirkko otti vallan selittäen, että Kristuksen tarkoitus oli ollut, että Pietarista tulisi [katolisen eli yleisen] kirkon ensimmäinen piispa ja hänen seuraajistaan vuorollaan koko kirkon johtaja, paavi. Paavi otti jopa arvonimen *Kristuksen sijainen* maan päällä ja piispat, kardinaalit, papit syrjäyttivät palkattomat seurakunnan johtomiehet.

Millaisen tuli seurakunnan johtajan olla? Naimaton?

Katolinen kirkko omaksui periaatteen, että seurakunnan pappien, joita kutsutaan nimityksellä "isä", tuli olla naimaton. Tämä periaate on voimassa vielä tänäänkin. Selityksenä oli, että näin pappi pystyi keskittymään pääasiaan ilman avioliiton mukanaan tuomia muita tehtäviä. Varsinkin korkeammat papit, kuten piispat yms. kuitenkin lähes julkisesti pitivät vaimoa ja saivat lapsia.

Mitä sanoo Raamattu?

1 Tim 3:2 Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, **yhden vaimon mies**, *raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan,*

3:12 Seurakuntapalvelija olkoon yhden vaimon mies, lapsensa ja kotinsa hyvin hallitseva. – Seurakunnan kaitsijasta käytetään myös yleisesti nimitystä "paimen" tai "vanhin".

Tiit 1:6 jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka **lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.**

Raamattu ei siis suinkaan vaadi seurakunnan toimihenkilöitä olemaan selibaatissa. Seurakunnan johtohenkilöistä (vanhimmista, paimenista) nimenomaan sanotaan, että heidän tulee olla yhden vaimon miehiä. Pari tuhatta vuotta sitten moniavioisuus oli yleistä ja tällä Raamatun ohjeella sellainen kielletään. Seurakunnan korkeimmat virat oli myös tarkoitettu miehille.

Juuri tätä kirjoittaessani elokuussa 2018 uutisoitiin Pennsylvaniasta pappien suorittamasta laajamittaisesta, yli tuhannen lapsen seksuaalisesta hyväksikäytöstä. Ei tämä ole yksinomaan katolisten pappien rikollista menettelyä. Sitä kuitenkin edesauttaa pappien koulutuksessa tapahtuva pitkäaikainen oleskelu samaa sukupuolta olevien kesken, jossa on poissuljettu normaali kanssakäyminen vastakkaisen

sukupuolen kanssa. Yhteistä kaikille esiin tulleille hyväksikäyttötapahtumille on se, että niitä yritetään peitellä; kiinnisaadut lähetetään toiselle paikkakunnalle toivoen, että kohu laantuu. Mm. Jehovan todistajien osalta havaittiin laajamittaista hyväksikäyttämistä. Mitä tapahtui? Keskusorganisaatio rahoitti hyväksikäyttäjien puolustamisen, mutta ei puuttunut ongelman ytimeen. Jehovan todistajat luonnollisesti kielsi mitään hyväksikäyttöä tapahtuneen. Tämä on surullista, koska tuntemani Jehovan todistajat ovat vilpittömiä uskossaan eivätkä voi uskoa tällaista tapahtuneen.

1 Kor 7:9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin **menkööt naimisiin**; sillä parempi on naida kuin palaa.

Apostoli Paavali ei ollut naimisissa ja suositteli, etteivät muutkaan, jotka halusivat omistautua täysin Kristukselle, ottaisi vaimoa. Se oli vain suositus eikä ehdoton määräys kuten on asianlaita katolisessa kirkossa. Paavali kirjoittaa 1 Kor 7:8 "Naimattomille ja leskille minä taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin minäkin; **9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin menkööt naimisiin; sillä parempi on naida kuin palaa.**"

Roomalaiskatolinen kirkko vaatii papeiltaan selibaattia, vaikka useita paaveja kuten Sergius III (904-11), John X (914-28), John XII (955-63), Benedict V (964), Innocent VIII (1484-92), Urban VIII (1623-44), and Innocent X (1644-55) ja lukemattomia kardinaaleja, arkkipiispoja, piispoja ja tavallisia munkkeja on jättänyt noudattamatta selibaattivaatimusta ja pitäneet vaimoa puolisalassa. Em. tiedot antaneen (HOIM: City of Seven Hills) käsitys on, että "Rome is indeed "the mother of harlots"! Her identification as such is unmistakable. No other city, church, or institution in the history of the world is her rival in this particular evil."

Pietari oli naimisissa ja luultavasti jotkut muutkin apostolit. 1 Kor 9:5 Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa

muassamme vaimoa, uskonsisarta, niinkuin **muutkin apostolit** ja **Herran veljet** ja **Keefas** tekevät?

Toisin uskovien vainot

Monien historioitsijoiden käsitys on, että katolisen kirkon yli 1000-vuotisella valtakaudella Euroopassa ja Uudessa Maailmassa yli 50 miljoonaa ihmistä kuoli katolisen kirkon inkvisition käsissä. Tähän saavutukseen ei ole pystynyt edes Adolf Hitler! Katolinen kirkko on ollut juutalaisten ja kristittyjen suurin vainoaja, johon ei yllä pakanallinen Rooma, ei Islam.

Jo vuonna 54 jKr kun Nerosta tuli Rooman keisari, alkoivat kristittyjen vainot, koska keisari tarvitsi syntipukin Rooman palolle. Vainon aikana kristittyjä ristiinnaulittiin ja jopa poltettiin elävinä. Sitten seurasi aika, jona vainot eivät olleet jatkuvia ja järjestelmällisiä. Kristityt eivät suostuneet palvomaan keisaria jumalana mikä antoi keisarille hyvän syyn kristittyjen tappamiseen ja raakaan kiduttamiseen. Näin tultiin aina 300-luvulle, jolloin keisariksi nousi Konstantinus Suuri. Kristinuskon harjoittaminen sallittiin ja siitä jopa tehtiin valtionuskonto v. 380. Kun kristittyjen seurakunnat olivat tähän asti olleet hajallaan Välimeren eri puolilla, varsinkin Vähä-Aasiassa, pikku hiljaa koko Välimeren seutu alkoi olla täynnä kristittyjä. Samalla katolinen kirkko sai hallitsevan kirkon aseman, vaikkakin erilaisia kilpailevia oppeja kuten **areiolaisia**, joka ei kannattanut kolmiyhteisen Jumalan -oppia. Heille Jeesus oli enemmän kuin Jumalan Poika. Oikeammin Jeesusta voi kuvata Poikajumalaksi. Isäjumala oli kuitenkin selvästi Pojan yläpuolella. Kiistä päättyi areiolaisten tappioon. 400-luvulle tultaessa Rooma jakautui kahdeksi.

Rooman piispan asema vahvistui ja hän nimitti itsensä paaviksi. Paavi pyrki olemaan ikään kuin uutena keisarina, ei

ainoastaan uskonnollisena johtajana. Kreikan kieli syrjäytyi ja latina valtasi johtavan aseman. Alkoi valitettava kehitys, joka on jatkunut siitä lähtien: roomalaisten pakanalliset jumaluudet sulautuivat kristillisiin hahmoihin, ja Neitsyt Marian asema korostui, jopa Kristuksen kustannuksella. Hänestä tuli Ikuinen Neitsyt, Taivaan kuningatar, Jumalan Äiti – katolisen kirkon rakkain hahmo, jota palvotaan ja jota rukoillaan olemaan välittäjä Jumalalle.

Jeesus on ainoa välittäjä kertoo 1 Tim 2:5 Sillä yksi on Jumala, **yksi myös välimies** Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus. Ks. myös Heb 8:6, Heb 9:15.

Miksi katolisesta kirkosta kehittyi sellainen hirviö, joka vainosi toisin ajattelijoita, surmasi ja kidutti miljoonia ja taas miljoonia heistä? Kuinka on mahdollista, että katolinen kirkko pitää otteessaan 1.2 miljardia ihmistä? Estää heitä ajattelemasta omilla aivoillaan? Paavi on Kristuksen sijainen maan päällä (Vicarius Filii Dei) ja yksinkertaisinkin pappi, "Isä" (joka on meidän Jumalallemme yksin varattu nimi) omaa vallan "päästää ja olla päästämättä" eli antaa synnit anteeksi. Ajattele, oikeus joka on vain Jumalalla ja hänen Pojallaan, on annettu jokaisen kyläpahasen papille!